خاشقجی‌گیت

وزیر اطلاعات ترکیه به آمریکا سفر کرد

اردوغان، عامل آشفتگی بن‌سلمان

گروه بین‌الملل: تلاش‌های سعودی‌ها برای باج دادن به ترکیه و منصرف کردن این کشور از پیگیری پرونده قتل جمال خاشقجی و انتشار هر چه بیشتر جزئیات این پرونده به بن‌بست خورده و ریاض از این مساله بسیار نگران است که آنکارا تهدید خود درباره بین‌المللی کردن قضیه این روزنامه‌نگار قربانی را عملی کند. از سوی دیگر، سعودی‌ها تاکنون نتوانسته‌اند میانجیگری مورد اعتماد برای انتقال پیام‌های خود به طرف ترک پیدا کنند. به نظر می‌رسد رژیم سعودی با معضل بزرگی در پرونده ترور جمال خاشقجی مواجه شده به نحوی که یک منبع آگاه گفته است ریاض هیچ کانال مورد اعتمادی برای تبادل اطلاعات درباره پرونده ترور جمال خاشقجی ندارد و دولت ترکیه نیز بر خواسته‌های مشخص خود از عربستان‌سعودی درباره تحقیقات کیفری و قضایی این پرونده اصرار دارد. گفته می‌شود طرف‌های نزدیک به محمد بن‌سلمان، ولیعهد عربستان‌سعودی کانال‌های مورد اعتمادی برای مبادله پیام با طرف ترکیه‌ای در بررسی این پرونده یا ارسال ملاحظات ندارند. روزنامه فرامنطقه‌ای رای‌الیوم با استناد به گزارش محرمانه‌ای در این‌باره، نوشته است در حلقه اطرافیان محمد بن‌سلمان حتی یک نفر نیز شایستگی مبادله پیام را با رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهوری ترکیه ندارد. به نظر می‌رسد مصر و امارات عربی متحده به عنوان ۲ متحد عربستان سعودی نمی‌توانند به این کشور در انتقال پیام به دولت ترکیه کمک کنند. به عبارت دیگر، ولیعهد عربستان‌سعودی در صورتی‌که بخواهد با مقامات ترکیه همکاری کند هیچ سازوکاری برای انتقال پیام ندارد. گزارش‌ها حاکی است که پیش از این عبدالله دوم، پادشاه اردن با اردوغان برای حل تنش موجود میان آنکارا و ریاض گفت‌وگو کرده بود ولی به دلایل نامشخص، ارتباطات اردن و ترکیه قطع و روشن شده است که اردن دیگر تمایلی برای میانجیگری میان اردوغان و گروه بن‌سلمان ندارد. به نظر می‌رسد سرد شدن روابط اردن و عربستان سعودی باعث شده است تا امان تمایلی برای ایفای نقش میانجی میان ترکیه و عربستان نداشته باشد. منابع نزدیک به دولت عربستان‌سعودی از این مساله ناراضی هستند که ترکیه مهم‌ترین بازیگر پرونده خاشقجی است و به دنبال انتقال پیام با استفاده از میانجی نیست. گفته می‌شود سعودی‌ها به این مساله نیز فکر کردند از طرف‌های تونسی و الجزایری برای مبادله پیام‌های خود با ترکیه استفاده کنند ولی روشن شد ترکیه فقط به طرف‌هایی در تونس اعتماد دارد که از اعضای حزب النهضه وابسته به اخوان‌المسلمین هستند. هاکان فیدان، یکی از افراد نزدیک و مورد اعتماد رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهوری ترکیه، روز جمعه با دستور کار پرونده خاشقجی به آمریکا رفته و با سناتورها و مقامات اطلاعاتی این کشور دیدار کرده است. فیدان همچنین در جریان این سفر، گزارشی از کشته‌شدن خاشقجی به اعضای مجلس سنای آمریکا داده است. قرار است سنا ظرف روزهای آینده پیش‌نویس قطعنامه‌ای را علیه عربستان درباره قتل جمال خاشقجی مورد بررسی قرار دهد.

کارزار شام

آمریکا بیمارستان سوری را بمباران کرد

حمله جنگنده‌های ائتلاف آمریکایی مدعی مبارزه با داعش به حومه شرقی دیرالزور، به تخریب کامل بیمارستان شهر هجین منجر شد. در پی این جنایت آمریکایی، ۸ غیرنظامی کشته و شماری زخمی شدند. روز جمعه نیز در حمله هوایی ائتلاف آمریکایی به شهر هجین همه اعضای یک خانواده ۸ نفره کشته شدند. طبق اعلام منابع سوری، ۷۹ غیرنظامی در ماه نوامبر در حملات ائتلاف آمریکایی به سوریه کشته شدند. دولت دمشق در نامه‌هایی به دبیرکل سازمان ملل و رئیس شورای امنیت، خواستار توقف فوری حملات و کشتار مردم سوریه توسط نیروهای ائتلاف و ایجاد سازوکاری مستقل برای تحقیق درباره این جنایات و نیز مجازات عاملان آن شده است.

■■■

استقبال اردن از پیام دوستی اسد

هیات پارلمانی اردن پاسخ‌نامه رئیس‌جمهوری سوریه را به کاخ ریاست‌جمهوری این کشور فرستاد و در آن نوشت، انتظار دارد در نزدیک‌ترین زمان ممکن تبادل سفرا انجام شود. پیشتر بشار اسد به رئیس هیأت پارلمانی اردن اعلام کرده بود پیام علنی او را درباره اینکه انتظار دارد روابط میان ۲ کشور پشت‌پرده نبوده و آشکارا باشد، به عبدالله دوم، پادشاه اردن تقدیم کند. تمایل به تعیین سفرای جدید و آغاز کار آنها در دمشق و امان در واقع پاسخ مثبت به این پیام اسد است که هیأت اردنی مستقیما چند روز پیش به کاخ ریاست‌جمهوری سوریه ارائه داد. پس از گشایش گذرگاه مرزی نصیب، روابط میان ۲ کشور با احتیاط بسیار زیادی در حال گسترش است.

رژیم فرانسه با توسل به حکومت نظامی و بازداشت بیش از ۱۰۰۰ نفر نیز نتوانست مانع از اعتراضات ضد دولتی در سراسر کشور شود

شورش علیه لیبرال دیکتاتوری

امانوئل مکرون هفته پیش گفته بود تمام کشورهای لیبرال‌دموکرات، با بحران مواجهند و باید آماده و مجهز به استقبال چالش‌های قرن جدید بروند. سوال این نیست که چرا این دست‌نشانده خام و کم‌تجربه بانکداران صهیونیست در کاخ الیزه این قدر دیر و حداقل ۱۳ سال پس از نخستین شورش جدی علیه تبعیض و ریاکاری نظام لیبرال‌دموکراسی در خود فرانسه به این کشف مهم نائل آمده، بلکه باید پرسید آیا منظور او از آمادگی و تجهیز کشورش برای استقبال از این چالش، فقط همین آمادگی نظامی و پلیسی بوده که دولت فرانسه طی ماه اخیر برای سرکوب جنبش معیشتی «جلیقه‌زردها» از خود به نمایش گذاشته است؟ رفتار وحشیانه نیروهای امنیتی و انتظامی فرانسه با معترضان بویژه محصلان نوجوان، ماهیت لیبرال‌دموکراسی را برای همه مردم جهان عریان کرد و مشخص شد هیچ راه‌حل مشخصی برای حیات اجتماعی در مقایسه با متدهای از مد افتاده قرن بیستم غرب ندارد؛ تحت لوای نولیبرالیسم صورتی و بنفش و رنگین‌کمانی، باز هم مردم فرانسه از سر فقر و بی‌عدالتی سر به طغیان برمی‌دارند، دانش‌آموزان پاریسی یعنی همان طیفی که تحت کنترل سیستم آموزشی این کشور از ابتدا با بالاترین سطح ارزش‌های لیبرالی بار آمده‌اند هم به خاطر ناکارآمدی و تبعیض آشکار تحصیلی، علیه همان سیستم تمرد کرده و البته به وحشیانه‌ترین شکل توسط پلیس رسمی و مخفی ادب می‌شوند تا «بچه‌های خوبی» باشند، فعالان اجتماعی و صنفی با خواسته‌های مشخص توسط شخص رئیس‌جمهور نولیبرال انگ «خرابکار» خورده و به صورت فله‌ای دستگیر می‌شوند، رهبران احزاب قانونی، ریشه‌دار و ثبت‌شده توسط وزارت کشور فرانسه از طرف سازمان امنیت داخلی «د ژ اس آی» (DGSI) - که ظاهرا زیر نظر همین وزارتخانه اداره می‌شود – حبس خانگی می‌شوند و ...

قیام معیشتی نوامبر و دسامبر ۲۰۱۸ در پایتخت و دیگر شهرهای فرانسه خیلی زودتر از آنچه تصور می‌شد، رژیم لیبرال‌دموکراسی را «دی کد» کرد و نشان داد سرور اصلی این نرم‌افزار سیاسی چیزی جز همان سرورهای بانکی اشرافیت کاپیتالیستی ظالم و چپاولگر نیست که برای بزک کردن خود به بهره‌برداری سازمان‌یافته از ابزار رسانه و اجیر کردن سیاستمداران، هنرمندان، روشنفکران و فعالان مدنی و دگرباش در ابعاد وسیع پرداخته است. چهارمین شنبه اعتراضات مردمی به سیاست‌های اقتصادی دولت فرانسه دیروز در حالی برگزار شد که از همان هفته پیش و به دنبال حوادث اول دسامبر موسوم به «شنبه سیاه»، شهروندان فرانسوی پرسش‌های بنیادی‌تری را درباره مشروعیت امانوئل مکرون و کابینه‌اش مطرح کرده بودند. از شامگاه یکشنبه و ساعاتی پس از دیدار ناتمام و دیرهنگام مکرون از خیابان شانزلیزه که به صحنه اصلی جنگ خیابانی جلیقه‌زردها و حکومت تبدیل شده بود، شبکه‌های تلویزیونی سراسری، محلی، ماهواره‌ای و اینترنتی این کشور بلافاصله در میزگردها و برنامه‌های زنده‌شان سراغ بحران مشروعیت رژیم مکرون رفتند؛ رئیس‌جمهوری که از ابتدا با حداقل مشارکت و آرای مردمی و فقط به‌خاطر موج هراس‌افکنی همان رسانه‌ها نسبت به روی کار آمدن ملی‌گرایان و چپ‌گرایان حامی کارگران روی کار آمد که تحت عناوین کلی «افراطی‌ها» و «آنارشیست‌ها» سیاه‌نمایی می‌شدند.

■ **فرانسه در فکر انقلابی دیگر**

رژیم حاکم بر فرانسه سومین شنبه تظاهرات مردمی علیه اوضاع اقتصادی این کشور را با نمایشی اقتدارگرایانه و دیکتاتورمآبانه با توسل به ارتش، نیروهای ویژه، پلیس ضد شورش و لباس شخصی‌های خشن سرکوب کرد. طبق اعلام شبکه «فرانس‌انفو»، نیروهای امنیت داخلی فرانسه از نخستین ساعات بامداد شنبه، شروع به بازداشت گسترده خانگی ۱۲۷ تن از رهبران و فعالان بزرگ‌ترین جنبش اعتراضی معاصر این کشور کردند که از اواسط هفته گذشته، فراخوان روز شنبه هشتم دسامبر را برای تظاهرات مشترک با دانش‌آموزان و برخی اصناف کارگری بر ضد سیاست‌های اقتصادی دولت، افزایش هزینه‌های زندگی و پایین آمدن سطح استانداردهای زندگی اعلام کرده بود. با وجود حاکم شدن فضایی شبیه حکومت نظامی بر مرکز و حومه پاریس و برخی شهرهای بزرگ فرانسه از عصر جمعه و ادامه بازداشت‌های گسترده تا ساعات بعد از ظهر شنبه، حدود ۳۱ هزار نفر به فراخوان تظاهرات «جلیقه‌زردها» پاسخ مثبت دادند. پلیس تعداد تجمع‌کنندگان در خیابان شانزه‌لیزه را که صحنه نمادین مواجهه معترضان با رژیم طی یک ماه اخیر بوده است تنها ۱۵۰۰ نفر اعلام کرد اما ادامه تظاهرات نشان داد آمار پلیس فرانسه دروغ بوده است. معترضان پس از خواندن سرود مارسیز، شعار معروف «مکرون، استعفا» را سر دادند. مطالبه‌ای که البته دیگر به معترضان کف خیابان‌ها محدود نشده و افکار عمومی فرانسه و حتی رسانه‌هایی را که تا ماه پیش حامی قسم خورده نولیبرالیسم مکرونی بودند هم مشغول خود کرده است. یکی دیگر از نمادهای محبوب قیام جلیقه زردها، استناد به سال‌های انقلاب‌های پیشین در فرانسه است. مردم بر پلاکاردها، پرچم‌های ملی یا دیوارها ۳ تاریخ ۱۷۸۹، ۱۹۶۸ و ۲۰۱۸ را به طور متوالی می‌نویسند تا نشان دهند پس از انقلاب کبیر فرانسه و انقلاب دانشجویی عصر ریاست‌جمهوری دوگل، جامعه قصد انقلابی دیگر دارد.

در همان ساعات بامداد شنبه، ادوارد فیلیپ، نخست‌وزیر فرانسه با حضور کوتاه در یک کنفرانس خبری گفت: «۲۱۱ نفر به بازداشتگاه منتقل شده‌اند.» سپس تا نیمروز آمار ۵۵۰ بازداشتی منتشر شد و در نهایت روزنامه لوموند گزارش داد تا ساعت یک و نیم بعد از ظهر به وقت محلی، رژیم فرانسه بیش از ۱۰۰۰ معترض و رهبران آنها را دستگیر کرده است. این در حالی بود که طبق آمار رسمی، تنها ۵ هزار نیروی پلیس برای مقابله با تظاهرکنندگان به خیابان‌های مرکزی پاریس اعزام شده بودند در حالی که شاهدان عینی تعداد واقعی ماموران حکومتی شامل نیروهای ویژه و لباس‌شخصی‌ها را تا ۱۲ هزار نفر تخمین زده‌اند.

واقعیتی که چهره رژیم فرانسه را پلیسی‌تر از هر زمان دیگر جلوه می‌دهد، آن است که با احتساب ۶۳۰ بازداشتی روزهای پیشین تظاهرات و ۷۰۰ دانش‌آموزی که فقط در جریان درگیری‌های پنجشنبه در حومه‌های شمالی و شرقی پاریس و شهر نانت بازداشت شده بودند، با آمار تکان‌دهنده بیش از ۲ هزار بازداشتی از همه اقشار و اصناف ضعیف جامعه با مطالبات ساده معیشتی مواجه می‌شویم که هیچ‌یک از آنها انگیزه‌های سیاسی یا تروریستی نداشته‌اند. این نیروی سرکوب عظیم با شعار «مدارای صفر» کریستوفر کاستانر، وزیر کشور، از حمایت کامل ارتش از جمله خودروهای زرهی بهره می‌برد تا این بار صدای اعتراضات را در نطفه خفه کند. با آنکه شورای امنیت فرانسه به طور رسمی از اعلان حکومت نظامی طفره رفت اما از سخنان کاستانر چنین برمی‌آمد که در عمل سراسر کشور زیر چکمه نظامیان است و نه حتی نیروهای عادی پلیس. او قیام هفته‌های اخیر را به هیولایی تشبیه کرد که از کنترل سازندگانش یعنی جلیقه‌زردها هم خارج شده است و علنا به این قیام اعلان جنگ داد. از عصر جمعه خیابان‌های منتهی به کاخ الیزه و اقامتگاه ریاست‌جمهوری در پایتخت تعطیل فرانسه توسط نیروهای نظامی مسدود شده بود اما با این حال در برخی مبادی خیابان‌های مربوطه معترضان با نفرات زیاد با نیروهای رژیم درگیر شدند که نشان می‌داد آمار اعلامی پلیس از تعداد تظاهرکنندگان در مرکز پایتخت دروغ بوده است. دیروز به دستور وزارت فرهنگ فرانسه همه اماکن توریستی پاریس از جمله برج ایفل (نماد این کشور) و موزه‌ها تعطیل بودند. به اینها باید مراکز بزرگ خرید و فروشگاه‌های لوکس را اضافه کرد که برخی از آنها مجبور شده‌اند از بیم تخریب و غارت حفاظ‌های فلزی مضاعف در مقابل ورودی مغازه‌های خود نصب کنند. همچنین فاش شد پلیس از مغازه‌داران خیابان شانزه‌لیزه و اطراف آن خواسته در این روز فعالیت نکنند

■ **شیوع قیام به سراسر فرانسه**

جالب اینکه اتحادیه کارکنان نیروی پلیس فرانسه موسوم به «ویگی» نیز در تظاهرات «اقدام چهار» با جلیقه‌زردها و دانش‌آموزان همصدا شد و از روز شنبه تا اطلاع ثانوی دست به اعتصاب زد. در تصویری بزرگ‌تر از تظاهرات روز شنبه، صدها منطقه دیگر فرانسه شاهد تظاهرات و بستن خیابان‌ها و جاده‌ها بود. به گزارش یورو نیوز، حتی در منطقه آرامی مثل استان اورین - رون- آلپ (به مرکزیت لیون) اتوبان اصلی A۷ مسدود شد. در منطقه پل - میسترال در همین استان، بازداشت یکی از رهبران جلیقه‌زردها به درگیری شدید بین معترضان و پلیس منجر شد. لیون، سن‌اتین و مناطق مجاور آن در بخش آلپی فرانسه همواره به‌خاطر برخورداری از جامعه آرام کارگری مشهور بوده اما در جریان اعتراضات هفته‌های اخیر، این مناطق هم شاهد ابراز نارضایتی طبقه کارگر و دانش‌آموز بوده‌اند. دیروز مارسی، مرکز استان پراونس در جنوب فرانسه و تولوز در شمال کشور نیز شاهد ادامه اعتراضات جلیقه‌زردها بودند. حتی شهرهای کوچک‌تر مثل آوینیون و ویرزون نیز با ناآرامی‌های قابل توجهی مواجه بودند. بسیاری از شاهراه‌های شمال و غرب فرانسه که به پاریس یا نانت، دیگر شهر آشوب‌زده در ساحل اقیانوس اطلس ختم می‌شود مسدود شده بود. این موج تظاهرات در سراسر کشور به رغم گسیل داشتن دست‌کم ۸۹ هزار نیروی پلیس و ارتش به شهرهای مختلف بود که تازه این به غیر از تعداد زیاد نیروهای مخفی و لباس‌شخصی بود. همچنین دست‌کم ۴ مسابقه از هفته هفدهم لوشامپیونه (لیگ حرفه‌ای فوتبال فرانسه) به‌خاطر برگزاری تظاهرات در شهرهای پاریس، نیس، لوآور و تولوز لغو و انجام آن به زمان دیگری موکول شد. ژان میشل آولاس، مدیر باشگاه لیون در واکنش به تعطیلی لیگ، وضعیت فرانسه را با جنگ داخلی اوکراین مقایسه کرده بود.

■ **لوپن: رهبران سیاسی فرانسه مغرور و بی‌تفاوتند**

رهبر حزب ملی‌گرای فرانسه و رقیب پیشین مکرون در انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۱۷، با ارسال نامه‌ای که در وبگاه این حزب منتشر شد، درباره بحران ادامه‌دار در فرانسه و حل آن که از طریق ابزارهای سیاسی میسر است هشدار داد. خانم مارین لوپن در حالی در این نامه امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه را فاقد هرگونه احساس همدردی و دلسوزی با مردم و احاطه شده با غرور و بی‌تفاوتی رهبران سیاسی خواند که خبرهای پشت پرده حاکی از حبس خانگی او و سران جبهه ملی به دستور کاخ الیزه است. او تلویحا راهکار سرکوب معترضان توسط رژیم را به خشونت تعبیر کرده و گفته است این کار تنها موجب تشدید ناآرامی و هرج و مرج شده و اعتراضات را به دشمنی تبدیل خواهد کرد.

■ **شلیک پلیس به سر محصل ۱۶ ساله پاریسی**

روزنامه لوموند دیروز گزارشی اختصاصی از وخامت حال پسر نوجوانی به نام عمر منتشر کرد که در جریان سرکوب دانش‌آموزان در حومه پاریس از ناحیه سر هدف گلوله پلیس قرار گرفته بود. این دانش‌آموز ۱۶ ساله کلاس دوم دبیرستان، چهارشنبه گذشته در نخستین ساعات پیوستن دانش‌آموزان به قیام جلیقه‌زردها در مقابل در مدرسه محل تحصیلش «ژاک مونود» در منطقه اورلئان حومه پایتخت ایستاده بود که بدون هیچ اخطار قبلی هدف گلوله ماموران رژیم قرار گرفت. عمر از ناحیه پیشانی هدف گلوله قرار گرفته و جمجمه‌اش سوراخ شده است. پدر او به روزنامه لوموند گفته است پسر نوجوانش پس از عمل در بخش مراقبت‌های ویژه قرار دارد و پزشکان گفته‌اند تا ۴۵ روز آینده در وضعیت بیهوشی خواهد ماند. او گفته هنوز باور نمی‌کند پلیس اجازه شلیک به بچه‌محصل‌هایی را داشته باشد که حداکثر اقدام‌شان سنگ‌پرانی بوده است. دادستانی منطقه اورلئان پرونده‌ای قضایی برای ضاربان احتمالی عمر گشوده است اما «آی‌جی‌پی‌ان» (پلیس ملی فرانسه) جهت تحقیقات را به این سمت منحرف کرده که شلیک پلیس در مقابل مدرسه ممکن است دفاعی بوده باشد.

طبق گزارش رسانه‌های مستقل فرانسوی، موارد خشونت و ضرب و جرح علیه دانش‌آموزان معترض وسیع بوده است که در این بین تنها ماجرای اسارت و تحقیر ۱۵۰ دانش‌آموز نونهال و نوجوان مدرسه سن‌اگزوپری در شهر مانتلا ژولی در حومه پاریس توسط پلیس ضد شورش رسانه‌ای شده و همین تصاویر خشم عمومی از برخوردهای اقتدارگرایانه حکومت را در پی داشته است. موارد متعددی از شلیک گاز اشک‌آور از فاصله نزدیک حداکثر ۳۰ متری توسط نیروهای پلیس به سمت تجمعات دانش‌آموزی روزهای چهارشنبه، پنجشنبه و جمعه گذشته گزارش شده است که دستگاه‌های امنیتی فرانسه رسانه‌ها را برای سانسور آنها زیر فشار گذاشته‌اند. به گزارش لوموند، جدا از ۴ کشته اعتراضات ماه اخیر، ده‌ها نفر به شدیدترین شکل ممکن مجروح شده‌اند که در این بین چندین مورد شلیک به بدن معترضان توسط نیروهای رژیم فرانسه یا مضروب کردن و شکستن اندام آنها با باتوم یا مشت و لگد گزارش شده است.

پازل

جلیقه‌زردهای بلژیک خواهان برکناری نخست‌وزیر

برای دومین هفته متوالی، جلیقه‌زردهای بلژیکی همپای همتایان فرانسوی‌شان در اعتراض به سیاست‌های ریاضتی دولت بروکسل به خیابان‌های پایتخت ریخته و با پلیس درگیر شدند. تظاهرات دیروز معترضان بلژیکی در راستای هماهنگی با فراخوان هشتم دسامبر جلیقه زردها در فرانسه بود. ۵۰۰ شهروند معترض در تظاهرات دیروز در ۲ منطقه بروکسل بویژه در نزدیکی پارک سلطنتی بین محله نهادهای اروپایی و پارلمان بلژیک تجمع کرده و با نیروهای پلیس درگیر شدند. آنها خواستار برکناری شارل شومان، نخست‌وزیر بلژیک و امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه شدند. پلیس با شلیک گاز اشک‌آور و استفاده از ماشین‌های آب‌پاش معترضان را متفرق کرد. پلیس تمام راه‌های منتهی به مقر اتحادیه اروپا در میدان شومان را مسدود کرده و ۷۰ معترض را نیز بازداشت کرد. علاوه بر بلژیک در هلند نیز این جنبش به طور محدود خودنمایی کرد.

جلیقه‌زردها

یورونیوز: جلیقه‌زردها خواهان تغییرات بنیادین قانونی هستند

فرانسه‌ای غیر دموکراتیک

تارنمای شبکه یورونیوز، ارگان اتحادیه اروپایی که مقر اصلی آن در فرانسه بوده و تحت نظارت دولت این کشور قرار دارد، در تحلیلی کاملا معنادار به حقیقت «فقدان مشارکت مردمی کافی» یا همان مردمسالاری در رژیم فرانسه و تمایل قیام‌کنندگان به انقلاب ساختاری اعتراف کرد. در این تحلیل اشاره شده است که مکرون با شعار «نه چپ، نه راست» و با برنامه‌ای اقتصادی - سیاسی که مشخصا توسط بانکداران به او دیکته شده بود، در حالی در دور دوم انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۱۷ با کمترین مشارکت ممکن پیروز شد که تمام نیروهای راست و چپ میانه (احزاب سنتی جمهوری‌خواه و سوسیالیست) برای جلوگیری از به قدرت رسیدن مارین لوپن، رهبر ملی‌گرایان افراطی متحد شده و در حقیقت برای مکرون رای جمع می‌کردند. مکرون با حذف همه جناح‌های سیاسی میانه پا به قدرت گذاشت بی‌آنکه خود لیاقتی برای میانداری سیاسی داشته باشد. اما به نوشته یورونیوز، امروز مساله جامعه فرانسه فراتر از مشروعیت دولت مکرون یعنی مساله اعطای نمایندگی از طریق صندوق‌های رای یا همان ابزار اعمال حاکمیت مردمسالاری است. این مساله آنقدر در فضای رسانه‌ای و سیاسی فرانسه جدی است که شامگاه چهارشنبه و دقایقی پس از آنکه ادوارد فیلیپ اعلام کرد دولت طرح افزایش مالیات بر سوخت‌های فسیلی را به کلی از لایحه بودجه سال ۲۰۱۹ حذف کرده، شبکه تلویزیونی «بی‌اف‌ام» میزبان نمایندگان دولت و جلیقه‌زردها بود. مجری این مناظره پربیننده با اتکا به نوشته‌ها و شعارهای معترضان از جلیقه‌زردها پرسید آیا شما «مفهوم دموکراسی غیرمستقیم، اساس جمهوری فرانسه را به چالش می‌کشید؟ آیا با این شکل از حکمرانی مخالفید؟» پاسخ معترضان این بود که «باید همه چیز را از نو تعریف و سازماندهی کرد». واقعیت این است که در سال‌های اخیر شکلی از تمایل به اعمال مستقیم حاکمیت شهروندان در جامعه فرانسه به روشنی به چشم می‌آید. نظریه‌پردازان این نظریه می‌گویند اعطای نمایندگی، سلب حق انتخاب برای ۴ یا ۵ سالی است که رئیس‌جمهور یا نمایندگان مجلس انتخاب می‌شوند: شهروند یک روز انتخاب می‌کند و ۴ تا ۵ سال حق انتخاب ندارد. در سال‌ها و حتی دهه‌های گذشته، بحث لزوم تغییر قانون اساسی فرانسه بارها مطرح شده است. فرانسوا میتران که ۱۴ سال در مقام ریاست‌جمهوری فرانسه بر این کشور حکومت کرد، سال ۱۹۶۴ قانون اساسی کشورش را «کودتای دائمی» توصیف کرده بود؛ جایی که یک نفر تمام قدرت را در اختیار دارد و همیشه می‌تواند با دور زدن شهروندان و مجلس، تصمیم‌های مورد نظرش را تغییر دهد. میتران البته از سال ۱۹۸۱ تا ۱۹۹۵ که در مسند قدرت بود، هیچ تلاشی برای تغییر قانون اساسی نکرد. لزوم گذار از جمهوری پنجم به جمهوری ششم از سال‌ها پیش در برنامه سیاسی برخی احزاب فرانسوی وارد شده است. اخیرا علاوه بر «فرانسه تسلیم‌ناپذیر»، «حزب کمونیست» و «جبهه چپ»، جنبش «نسل اس» (گرایش چپ منشعب از حزب سوسیالیست) به رهبری «بنوآ آمون» هم خواستار حرکت به سوی تغییر بنیادین قانون اساسی شده است. سرنوشت شورش‌های اخیر فرانسه روشن نیست اما اگر جنبش جلیقه‌زردها و متحدان آنها بتوانند دولت را به عقب‌نشینی بیشتر وادار کنند، یکی از نخستین مطالبات سیاسی آنها از دستگاه دولت، احتمالا اداره دموکراتیک‌تر جامعه با مشارکت بیشتر شهروندان خواهد بود.

چهارگوشه

افزایش یهودی‌ستیزی در اروپا

بخش بزرگی از یهودیان در اروپا نگران رشد یهودی‌ستیزی هستند. روزنامه آلمانی بیلد گزارشی درباره نظرسنجی جدید آژانس حقوق اساسی اروپا منتشر کرده که می‌گوید ۸۹ درصد یهودیان شرکت‌کننده در نظرسنجی گفته‌اند به نظرشان یهودی‌ستیزی در کشورهای محل اقامت آنها از سال ۲۰۱۳ رشد کرده است. این نظرسنجی در ۱۲ کشور عضو اتحادیه اروپایی انجام شده است. ۸۵ درصد شرکت‌کنندگان در نظرسنجی، یهودی‌ستیزی را بزرگ‌ترین مشکل موجود در کشورهای اروپایی می‌دانند. ۳۸ درصد آنها در فکر مهاجرت هستند. ۲۸ درصد می‌گویند در سال گذشته به دلیل آنکه یهودی هستند مورد آزار و حمله قرار گرفته‌اند.

■■■

کنسرت مرگ در ایتالیا

ازدحام و ترس و وحشت ناگهانی در یک کلوب شبانه در شهری در مرکز ایتالیا به مرگ ۶ نفر و زخمی شدن ده‌ها تن منجر شد. طبق این گزارش، در یک کنسرت موسیقی رپ که بامداد شنبه در شهر کورینالدو برگزار می‌شد، استفاده از «ماده‌ای شبیه اسپری فلفل» باعث وحشت ناگهانی افراد حاضر در کلوب شد و ۶ نفر زیر دست و پا کشته شدند. مقامات آتش‌نشانی منطقه می‌گویند که ۵ نفر از این کشته‌ها زیر ۱۸ سال سن دارند و از مجروحان حادثه نیز ۱۲ نفر وضع وخیمی دارند.

■■■

حمله راکتی به پایگاه نظامیان خارجی در کابل

در پی افزایش ناامنی‌ها، حملات طالبان به بزرگ‌ترین پایگاه نیروهای خارجی در افغانستان نیز افزایش یافته و تقریبا به امری روزانه تبدیل شده است. سخنگوی فرماندهی پلیس ولایت پروان اعلام کرد جمعه‌شب پایگاه بگرام هدف حمله راکتی قرار گرفته است. سخنگوی طالبان مدعی شده است حملات راکتی این گروه به پایگاه بگرام تلفات جانی و خسارات مالی بسیاری در پی داشته است. حملات راکتی طالبان به پایگاه نظامی بگرام در چند ماه اخیر به صورت بی‌سابقه افزایش یافته است. گفته می‌شود این حملات به دردسری برای نیروهای خارجی در افغانستان تبدیل شده است اما این نیروها درباره تلفات و خسارات ناشی از حملات راکتی پنهانکاری می‌کنند.

■■■

پیشنهاد انصارالله درباره الحدیده

با گذشت ۳ روز از آغاز مذاکرات انصارالله یمن با نمایندگان منصور هادی، رئیس‌جمهور مستعفی، در سوئد، همچنان داغ‌ترین مباحث متوجه سرنوشت الحدیده است. محمد عبدالسلام، سخنگو و رئیس هیأت مذاکره‌کننده جنبش انصارالله یمن در گفت‌وگو با خبرگزاری رویترز عنوان داشت: شهر الحدیده باید به عنوان یک منطقه «بی‌طرف» اعلام شود. وی افزود: انصارالله این ایده را می‌پذیرد که سازمان ملل در چارچوب تلاش برای بازگشایی فرودگاه صنعا در این فرودگاه ایفای نقش کند. عبدالسلام این اظهارات را در حاشیه مذاکرات صلح یمن در سوئد مطرح کرده است. عبدالسلام همچنین خواستار تشکیل یک «دولت انتقالی» با مشارکت تمام احزاب سیاسی شد.

■■■

آنگرت کرامپ کارن‌باوئر جانشین مرکل

۱۸ سال پس از انتخاب آنگلا مرکل به عنوان رهبر حزب دموکرات‌مسیحی، جمعه اعضای حزب آنگرت کرامپ کارن‌باوئر را به عنوان جانشین او انتخاب کردند. مرکل ماه اکتبر گذشته اعلام کرد که قصد دارد از رهبریت حزب کناره‌گیری کند اما تا انتخابات آتی در سال ۲۰۲۱ در سمت صدراعظمی آلمان باقی خواهد ماند. طبق این گزارش، برای رهبری حزب دموکرات‌مسیحی، یک زن، آنگرت‌کرامپ کارن‌باوئر و ۲ مرد، فریدریش مرتس و ینس اشپان نامزد شده بودند. مرکل که در ۱۸ سال گذشته رهبری حزب را به عهده داشت، در پست ریاست دولت خواهد ماند. او در ۲ سال اخیر بشدت زیر فشار بود و بالاخره روز ۲۹ اکتبر اعلام کرد که از ریاست حزب کناره‌می‌گیرد.